

حرف درشت

روش محاسبه عیدی ۹۷ شمسی!

پوریا عالمی

- اگر شما کارگر کارخانه باشید، باید کلی نذرونیاز کنید که کارخانه شما هم مثل باقی کارخانه‌ها بسته نشود. پس توقع عیدی نداشته باشید! چون پول عیدی با پول گوسفند ندزی در می‌شود! - اگر شما کارگر روزمزد هستید، همین که می‌روید سر کار و آخر وقت (برخلاف این‌همه کارگر-که چندماه‌چندماه حقوق طلب دارند) حقوقتان را جبرینگی و نقدی می‌گیرید، باید صدهزارمرتبه خدا را شکر کنید! عیدی که پیشکشان.

- اگر شما کارگری هستید که کارخانه‌تان بسته شده و حقوقتان را هم خورده‌اند، به‌جای اینکه فکر کنید چقدر عیدی‌تان می‌شود، به‌ نظر ما بروید دنبال سند که شب عیدی به دلیل اعتراض به اینکه حقوقتان را خورده‌اند و کارفرما ازتان شکایت کرده، از بازداشتگاه بیایید بیرون. (کار دنیا برعکس است دیگر! حرص نخورید).

- اگر کارمند هستید، باید به شما تسلیت بگویم، چون کارمند دوره احمدی‌نژاد و قالیباف حقوق و عیدی تیل می‌گرفت. الان گویا از این خبرها نیست.

- اگر کارمند دوره روحانی و نجفی هستید، اگر «این‌کاره» و «بلد» باشید، عیدی‌تان را در همین دوره هم تیل می‌گیرید. خیالتان راحت.

- اگر «ژن خوب» دارید که عیدی‌تان همین الان هم پرداخت شده.

- اگر روزنامه‌نگاریس که عیدی لازم ندارید، قرص آرام‌بخش لازم دارید و خلاص.

پرنده آبی

نژادپرستی: این بار هم عکسی منتشر شد و در آن اعلام شد که لطف‌خانه خود را به غیرومی‌ها واگذار نکنید یا نوشته‌شد برای تجمع علیه بومیان فلان ساعت در جایی جمع شوید.سؤال این است که از سال ۹۰ تاکنون بارها این اتفاق رخ داده است؛ یعنی شهری یا محله‌ای تصمیم گرفته‌اند نژادهای دیگر را طرد کنند؛ اما با آنها مقابله نشده است.

شترت روزنامه

www.sharghdaily.ir

سه‌شنبه ۱۵ اسفند ۱۳۹۶ • ۱۷ جمادی‌الثانی ۱۴۳۹ • ۶ مارس ۲۰۱۸ • سال یازدهم • شماره ۳۱۰۲ • ۱۶ صفحه اذان ظهر تهران ۱۲:۱۶ • اذان مغرب ۱۸:۲۲ • اذان صبح فردا ۵:۰۴ • طلوع آفتاب ۶:۲۷

روزنامه‌فرا

کارتون خواب

علی رومانی
aliromani84@gmail.com

در گرامیداشت روز درختکاری...

SAM
Home Appliances

مادر با ❤️ خانه درخت با ❤️ زمین

نوروز امسال به جای کاشت بذر، نهال بکارید

به همین منظور در مسابقه اینستاگرامی سام

شرکت کنید و هدیه بگیرید.

www.samgroup.co

3875

/samgroup_co

@samgroup_co

نکته

تأخر فرهنگی و نقش رسانه

امان‌الله قریابی‌مقدم

مفهوم «تأخر فرهنگی» (Cultural Lag) را که دورکیم به‌عنوان یک تئوری مطرح کرد، اکنون دیگر یک اصل پذیرفته‌شده می‌دانیم.

تأخر فرهنگی یعنی استفاده نادرست از امکانات موجود. بین فرهنگ استفاده درست از آب و تکنولوژی آب، فاصله‌ای وجود دارد. اینکه مردم ندانند آب را چگونه مصرف کنند، ناشی از «تأخر فرهنگی» است. فردی آب را رها می‌کند و بی‌دلیل باز نگه می‌دارد و وقتی به او اعتراض می‌شود، می‌گوید خودم پولش را می‌دهم. چون پیش از آن در روستا هر موقع می‌توانست از چشمه آب برداشت. تصور می‌کند که هنوز هم در لوله‌کشی شهری همین وضع برقرار است. همچنین اینکه عده‌ای نمی‌دانند چگونه از ماشین استفاده کنند؛ مثلاً با خودروی بنز روی خط عابر پیاده می‌ایستند یا به خیابانی با تابلوی ورود ممنوع وارد می‌شوند.

این نقشی است که مردم در بحران‌های محیط‌زیستی مانند بحران آب ایفا می‌کنند. علت اینکه فرهنگ استفاده درست را ندارند، این است که پرورش نیافته‌اند.

مردم نقش بسیار بازاری دارند و باید راه درست مصرف‌کردن آب را بدانند. اما این را نه در کتاب‌های درسی خوانده‌اند و نه در برنامه‌های رادیو و تلویزیون دیده‌اند.

اما استفاده نادرست از منابعی مانند آب، سویه دیگری هم دارد و آن، دولت است. در سال ۱۹۷۰ «کلوپ رم» یک گروه‌مایی از جامعه‌شناسان برگزار و این خطر را اعلام کرد که از مدیریتانه تا هند دچار خطئی آب خواهد شد و جنگ آینده جنگ آب خواهد بود. آنها حدود ۹ سال قبل از انقلاب هشدار دادند که اگر تمهیداتی به عمل نیاید، خطئی آب پیش خواهد آمد و ما نیز در سال‌های پس از آن مقالاتی در این مورد نوشتیم. بارورکردن آب‌رها در زمان پیش از انقلاب با فرستادن متخصصانی به آلمان به صورت یک طرح درآمد و در سال‌های اخیر نیز بحث‌هایی درباره انتقال آب دریای خزر به دشت مرکزی و انتقال آب از جنوب به سیستان و بلوچستان و کرمان و اصفهان و سایر استان‌ها مطرح شد. اما دولت آب را ارزان کرده است.

به‌این‌ترتیب نقش مردم در بحران‌های زیست‌محیطی مشخص است، اما این را نیز باید در نظر گرفت که دولت کاری را که باید انجام بدهد، انجام نداده است. در مورد بحران آب می‌توان گفت نه از طریق آموزش‌وپرورش در این زمینه آموزشی داده شده است و نه آگاهی‌بخشی شده و نه تمهیدات لازم برای مهارکردن آب‌های سطح‌الارضی و تحت‌الارضی صورت گرفته است.

اینکه چرا مردم آب را درست مصرف نمی‌کنند، چرا برق را درست مصرف نمی‌کنند، چرا به گازگرفتگی دچار می‌شوند و جان خود را از دست می‌دهند، چرا آمار تصادف این همه بالاست، همه به مبحث «تأخر فرهنگی» مربوط می‌شود. اما تأخر فرهنگی نیز علت‌ها و ریشه‌هایی دارد که باید مورد مطالعه قرار گیرد.

خبر

همایش روزنامه‌نگاران و مذاکرات ۲ کره

ایستنا: همایش روزنامه‌نگاران جهان در سئول با حضور ۶۳ روزنامه‌نگار از ۴۷ کشور جهان آغاز شد. پونه ندایی، سردبیر مجله ادبی شوکران، نیز از کشورمان در این همایش حضور دارد. همایش روزنامه‌نگاران جهان هر سال با موضوع صلح برگزار می‌شود. چونگ کیو سانگ (Jung Kyu Sung) - رئیس سازمان روزنامه‌نگاران کره‌جنوبی - سخنان آغازین این مراسم را بیان کرد و گفت: «با وجود تفاوت کشور، نژاد، پوست و بینش، همه ما یک وجه مشترک داریم؛ ما روزنامه‌نگاران تشنه آزادی و صلح هستیم و آن را با حقیقت خرد و قلبی کرم بیان می‌کنیم.»رئیس سازمان روزنامه‌نگاران کره‌جنوبی ادامه داد: «محور بحث همایش، نقش رسانه‌ها در خلع‌سلاح هسته‌ای شبه‌جزیره کره و صلح جهانی است. از آنجا که کره یک کشور تقسیم‌شده در جهان است، صمیمانه از شما درخواست می‌کنم اندیشه‌های ارزشمند خودتان را در این زمینه بیان کنید».در این همایش، پیام دو چونگ هوان، وزیر فرهنگ، ورزش و گردشگری کره‌جنوبی که در مراسم حضور نداشت، خوانده شد. در بخشی از این پیام آمده بود: «بسیار بامعنی است که موضوع این همایش روزنامه‌نگاری جهانی برای صلح در شبه‌جزیره کره باشد. کشور ما آخرین کشور تقسیم‌شده در جهان است. در دهه گذشته گفت‌وگوها میان دو کره قطع شده و از مایش‌های کره‌شمالی روند صلح را مختل کرده بود. بازی‌های المپیک (زمستانی) امسال فرصت مناسبی برای ایجاد امید به گفت‌وگو پیش آورد. ما از روزنامه‌نگاران درخواست می‌کنیم که ما را در این زمینه حمایت کنند». کانگ کیونگ‌ها، وزیر امور خارجه کره، نیز در ضیافت ناهار سخنرانی کوتاهی کرد و گفت: «در کنار بازی‌های المپیک امسال نشانه‌های خوبی از تمایل کره‌شمالی برای مذاکره دیدیم. شخصیت‌های مهمی به کره‌جنوبی سفر کردند؛ از جمله خواهر رهبر کره‌شمالی، همچنین تیم ورزشی کره‌شمالی حضور داشت.»او افزود: «مهم است که راه صلح‌آمیزی برای خلع‌سلاح هسته‌ای پیدا کنیم. امیدواریم گفت‌وگو بین آمریکا و کره‌شمالی بی‌طرفانه و بدون فشار انجام پذیرد. ما تأکید داریم که کره‌شمالی حرکت تحریک‌آمیز هسته‌ای انجام ندهد. سرانجام کره‌شمالی پذیرفته‌که با آمریکا دراین‌باره مذاکره کند. امیدواریم راهی منطقی برای گفت‌وگو پیدا کنیم و در این رابطه به نقش رسانه‌ها باور داریم».

یادداشت

نباید جنسیت مانع شود

در آقایان قضات و افرادی که با ما برخورد می‌کردند، وجود داشت، ولی به‌مرور این‌س حس نیز از بین رفت. به تازگی شنیده و دیده‌ایم که برای بعضی از خانم‌های وکیل مشکلاتی در رابطه با مسئله جنسیت آنها در حرفه وکالت به‌وجود آمده، اما در حرفه وکالت به‌هیچ‌وجه اجازه داده نشده است که تمایز جنسیتی وجود داشته باشد و تصویری از رجحان مردان به زنان ایجاد شود. خود من در هر محکمه‌ای، چه دادگاه انقلاب، چه کیفری، عالی یا حقوقی هرگز با مانع و رادعی براساس دیدگاه جنسیتی روبه‌رو نشده‌ام. در هر مورد و هر جا که دیدگاه جنسیتی درباره شغل وجود داشته باشد، به نظر من برای دورکردن زنان خدم از وظایفی است که آنها قصد برعهده‌گرفتنش را دارند. زنانی که ضمن حضور در جامعه به‌عنوان یک زن، هرگز به جنسیت خود تکیه نداشتند، با ورود به هر شغلی در جامعه توانسته‌اند مؤثر باشند و جایگاه خوبی را حفظ کنند. البته افرادی هم دچار اشتباهات و ناهنجاری‌هایی شده‌اند و از این لحاظ باید گفت آقایان نیز مرکب چنین اشتباهاتی شده‌اند. جامعه باید پذیرای این تحول و تغییر باشد و بپذیرد که زن‌ها نیز مانند مردها توان انجام کارهای سنگین اجتماعی را دارند و نباید جنسیت مانع آنان شود.

گردشگری فرهنگی

ناله‌های یک فمینیست پیر

لیلی فرهادپور

اگرچه ۵۶ سالگی سبب پیری نیست، اما باور کنید ۴۰، ۳۰ سال دغدغه مسائل زنان را در این مملکت داشتن آدم را پیر می‌کند و حالا پس‌فردا روز جهانی زن و آخر هفته، روز زن در ایران است.

اما در این مدت، چقدر ما کنشگران مسائل زنان، به تغییر قوانین گیر دادیم و چقدر به سنت‌های دست‌وپایگیر؟ و اصلاً چقدر برایمان اشتغال زنان و مشارکت اقتصادی آنها اهمیت داشت؟ در طرح مسائل زنان، مخاطب کنشگران این عرصه، اغلب دولت بوده و البته آنها هم چون مشارکت سیاسی زنان را لازم داشتند (رای نیمی از جمعیت را می‌خواستند) پس در تغییر برخی قوانین با جریان برابری‌خواهی زنان همگام شدند. باین‌حال آن‌قدر درگیر این بگومگو با دولت بودیم که یادمان رفت مسائل زنان ریشه در سنت دارد و فرهنگ‌سازی لازم دارد و دولت هم آن‌قدر برای حفظ همین سنت‌ها درگیر گیروواگیر با ما بود که یادش می‌رفت اگر فرهنگ‌سازی نکند، ماهواره همه سنت و تاریخ ما را با هم ویران می‌کند.

در روستای کامبرون جزیره قشم (همین یک ماه پیش) شاهد بودم که تمام دختران به مدرسه می‌رفتند و برق تقریباً ور افتاده بود، اما همین دختران تا وقتی که شوه‌ر نداشتند، از برادر بزرگ‌تر خود حساب می‌بردند و بعد هم آن‌قدر زود شوهر می‌کردند و بچه می‌آوردند که وقتی برای دانش‌آموختن نداشتند و ندارند. سال‌هاست آتن‌های ماهواره روی بام‌های کلی‌شان تاب می‌خورد و شبکه‌های ترک و عرب در فکرهایشان جولان می‌دهند، درحالی‌که همین شوهران چشمان دنبال زنان شبیه آنچه در ماهواره هست می‌دود، چون در سریال‌های ایرانی زنی را مثل زنان خود یا مثل آنچه در جامعه هست نمی‌پایند. در شهرهای بزرگ‌تر زنان نصف بیشتر صندلی‌های دانشگاه‌ها را پر کرده‌اند، درحالی‌که در اشتغال جایی بیشتر از ۱۴ درصد را اشغال نکردند، چون ما کنشگران فقط در تلاش بودیم که حق طلاق را به آنها برگردانیم و فکری به حال سنت مهریه سنگین و این‌جور چیزها نکردیم و زنان طبقه مرفه شهری یاد گرفتند که طلاق بگیرند با مهریه سنگین و اجرت‌المثل و امثال آن تا زمانی که مطلقه شدند (مانند وقتی که متاهل بودند) دغدغه معاش نداشته باشند و بخورند و بپوشانند، چون ما کنشگران زنان دامن زفته بود که ترغیب به مشارکت اقتصادی زنان در زندگی مهم‌تر است. درحالی‌که زنان طبقات دیگر خودشان یاد گرفتند که زحمت بکشند و خرج خودشان و خانواده‌شان و شوهر بی‌کار معتادشان را دربیاورند، چون زندگی باید ادامه یابد که طلاق جای شلاق شوهر کرسه را نمی‌گیرد، چون سنت اجازه طلاق نمی‌دهد!

و مسئله حجاب که از همان اول سیاسی بود و سیاسی هست و اتفاقاً ما کنشگران مسائل زنان چشمشان را بر این واقعیت بستیم که همین حجاب اجباری آن اوایل باعث شد دختران در شهرهای کوچک، پدران و برادران خود را اقناع کنند که در پناه حجاب می‌شود رفت به شهرهای دیگر و درس خواند. سیل جابه‌جایی دختران و جدانشدن از خانواده و رفتن به دانشگاه‌ها و... طبقه اجتماعی و اقتصادی آنها را نیز جابه‌جا کرد. دختران یاد گرفتند که وارد اجتماع شوند و کار کنند و مستقل شوند. البته بیشتر از همه، تلویزیون در این میان نقش داشت؛ مثلاً آنجا که زنان تلویزیون یک سربند و پوششی برای گردنشان می‌گذارند و یک شال قهوه‌ای یا طلایی یا مشکی روی آن سربند می‌کشند که تداعی موهای افشان کند و بدتر از آن اینکه زنان خوب مهربان در تلویزیون حتماً چادر مشکی سرشان می‌کنند، درحالی‌که زنان خوب در شمال کشور و جنوب کشور در سربندها و روسری‌ها و لباس‌های محلی رنگارنگ و زری‌دوزی زندگی می‌کنند...

حالا زنان و دختران رسیده‌اند به جایی که با حجاب موردنظر الکوی دولت چالش دارند، چون نه ربطی به پوشش سنتی ما دارد و نه ربطی به پوشش غالب جامعه و نه ربطی به پوشش غالب مسلمانان دنیا! اینجاست که وقتی مسئله «دختران خیابان انقلاب» پیش می‌آید، دولتیان دست‌به‌دانه می‌اندانند که چی شد؟

پیشنهاد

رونمایی از شهرک اکباتان

مراسم رونمایی کتاب «شهرک اکباتان، مدنیت معاصر معماری ایران» امروز، ۱۵ اسفند ۹۶، ساعت ۱۶ الی ۱۸ در موزه ارتباطات، اول خیابان امام خمینی برگزار می‌شود. در این مراسم دکتر فریدون آذری، معمار طراح بلوک‌های فاز یک اکباتان، دکتر گیتی اعتماد؛ شه‌رسان و استاد دانشگاه، دکتر علی اعطاء؛ رئیس کمیته معماری شورای شهر تهران، دکتر حسین ایمانی‌جارجمی؛ دانشیار دانشگاه و عضو شوراباری اکباتان و بهروز مریاغی؛ مؤلف کتاب، حضور دارند. همراه این کتاب، لوح فشرده‌ای است که حاوی نقشه‌های معماری بلوک‌های فاز دو شهرک، اثر «کیم سووو گئون»، مکتب‌دار معماری مدرن کره، است. با انتشار این کتاب، هویت طراحان اصلی این معماری معرفی می‌شود. در این کتاب روایت‌های معتبر و گفتارهایی از فریدون آذری، سیدمحمد بهشتی، شهاب‌الدین ارفعی، حمیده ام‌چی، سب‌روس باور، نگار جوکار، بهروز سرابندی، حسین سلطان‌زاده، کاوه فولادی‌نسب، محمدشاپور کیمیاقلم، رحمان گلزاربشتری، بهروز مریاغی، سهراب مشه‌هودی، جواد مهدی‌زاده و علی‌اکبر نصرآبادی به چشم می‌خورد که در ۱۲۰ صفحه و با قیمت ۱۷هزار ۵۰۰ تومان از سوی انتشارات پیام، شرکت مهندسی ادریبهشت هم‌رازان منتشر شده است.